

§ 19.

Reglerne i §§ 17 og 18 finder tilsvarende Anvendelse, hvis en borteblevns Formue er taget under Skiftebehandling i Henhold til § 16.

§ 20.

Forsikringssum, der er udbetalt paa Grundlag af Dødsformodningsdom, kan Forsikringsselskabet inden Udløbet af den i § 17 fastsatte Frist kræve tilbage. Kravet kan dog nedsættes i det Omfang, Summen med Rimelighed er anvendt til Forsørgelse. § 18, Stk. 1, 3 og 4, finder tilsvarende Anvendelse.

Den tilbagevendtes mulige Krav over for Selskabet formindskes, for saa vidt Tilbagebetaling fra Modtageren ikke kan opnaas.

Selskabet kan dog vælge at betragte Forsikringen som endeligt afviklet ved den skete Udbetaling paa Grundlag af Dødsformodningsdommen. I saa Fald indtræder den tilbagevendte i Selskabets Krav.

§ 21.

Pension, Overlevelsesrente og lignende Forsørgelse, der er udbetalt paa Grundlag af Dødsformodningsdom, kan ikke kræves tilbage fra Modtageren.

Den tilbagevendtes mulige Krav over for den, der har erlagt Ydelsen, formindskes i det Omfang, hvori Udbetalingen er sket.

§ 22.

Har Arvingen ved Erhvervelsen af den borteblevnes Ejendele gjort sig skyldig i Svig, er han erstatningspligtig efter Lovgivningens almindelige Regler. Det samme gælder Modtageren af de i §§ 20 og 21 omhandlede Ydelser.

§ 23.

Har den borteblevnes Ægtefælle efter Dom til Dødsformodning giftet sig igen, er det tidligere Ægteskab endeligt ophørt, uanset at Dødsformodningen viser sig at være urigtig. Har Ægtefællen ikke giftet sig igen, bestaar Ægteskabet med den borteblevne vedvarende.

Kapitel 5.

Indkaldelse og Skifte efter 20 Aar.

§ 24.

Naar Formue i Henhold til § 2 har været bestyret for en bortebleven i 20 Aar, og Sag til Dødsformodningsdom ikke er anlagt, indkalder Skifteretten ham og hans Arvinger paa den i § 12 foreskrevne Maade.

Hvis den borteblevne ikke melder sig, men der møder Arvinger efter ham, skiftes Formuen, som om han var død ved 20 Aars Fristens Udløb.

Dersom ingen melder sig, tilfalder Formuen Staten.

Kapitel 6.

Arvs Afsætning.

§ 25.

Er der ikke Vished for, at en Arving har overlevet Arveladeren, udlægges der ingen Arv til ham. Han har dog Ret til i 10 Aar fra Dødsfaldet at kræve Arven fra dem, som har faaet den udlagt. Saafremt Arvingen er død i dette Tidsrum, faar den, som herefter er berettiget til Arven, samme Ret, som Arvingen vilde have haft.